

Poslovno sposobno lice koje preduzima pravne radnje za drugo lice, pravno ili fizičko.

S obzirom na to da li ovlašćenje za zastupanje proizilazi iz zakona ili ugovora razlikujemo:

- Zakonsko zastupanje

- Ugovoro zastupanje

Zakonsko zastupanje (zakonski zastupnici maloletnika su roditelji, zakonski zastupnici poslovnih nesposobnih su staratelji, i zakonski zastupnici preduzeća su direktori.

Ugovorno zastupanje, punomoćstvo – nastaje na osnovu ugovora između zastupnika (punomoćnika) i zastupanog lica (vlastodavca).

Ovlašćenje za zast. Naziva se punomoć.

Zastupnik je dužan da zastupanje obavi lično. Može da angažuje zamenika (substituta), samo ako je prinudjen okolnostima slučaja ili ima odobrenje vlastodavca. Za sve radnje zamenika odgovara zastupnik. Po završetku posla zastupnik mora da položi račun zastupanom licu, da mu preda sve što je primio vršeći posao za njega (dokumentacija, dokazi, novac) i da mu podnese izveštaj o tanju izvršenih poslova. Zastupnik ima pravo na naknadu troškova i na naknadu za trud čak i ako nije bilo rezultata bez njegove krivice.

Prema vrsti i obliku punomoći:

1. opšte (generalno) zastupanje, svi pravni poslovi iz redovnog poslovanja zastupanog lica (firme)
2. posebno (specijalno), daje se za tačno odredjen posao (fizička lica).

Zastupanje prestaje:

1. izvršenjem posla
2. smrću
3. gubitkom poslovne sposobnosti
4. otkazom (ali ne u „nevreme“)